

[Finansministeren.]

dens længde skal undlade at gentage, skal jeg gøre den bemærkning, at det i det store og hele er enslydende med ligningsloven, som den gennemførtes sidste år. Der er dog to ændringer, hvoraf den ene vedrører den særbestemmelse, vi i fjor gennemførte for de gamle over 65 år samt for alders- og invaliderentemodtagere. Denne bestemmelse, som for første gang gennemførtes sidste år, har vi nu haft lejlighed til at se udført i praksis, og praksis har vist rimeligheden af, at størrelsen af de beløb — dels maksimalindkomstbeløbene, dels nedslagsbeløbene —, der sidste år var anført i lovforslaget, tilpasses efter den udvikling, der er sket, og efter de erfaringer, man iverigt har kunnet gøre. Der er derfor i lovforslaget foreslået en ændring af satserne i opadgående retning, hvilket skulle bidrage til at stille de gamle, der falder ind under denne bestemmelse, gunstigere, end tilfældet ellers ville være. Der er taget et særligt hensyn til ikke-forsørgere for i nogen måde at råde bod på den forskel, der er imellem forsørgere og ikke-forsørgere, og som unægtelig for de gamles vedkommende undertiden har ført til visse vanskeligheder.

Der er endvidere i det andet høje ting gennemført en ændring, som vedrører § 14, nr. 1, stk. 3, i statsskatteloven, og hvorefter bestemmelsen udgår. Denne bestemmelse siger, at en landejendom, der består af flere særskilt til ejendomsskyld ansatte dele, sættes til sin værdi i handel og vandel som samlet ejendom. Da denne regel i praksis har frembudt adskillige vanskeligheder, og man i øvrigt mener det rimeligt, at den bortfalder, har alle partier kunnet enes om et ændringsforslag, hvorefter denne bestemmelse bortfalder.

Lørrigt er lovforslaget enslydende med tidligere gennemførte ligningslove.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

P. K. Thomsen: Det lovforslag, som nu blev anbefalet af den højtærede finansminister, omhandler for det første en forlængelse af de midlertidige regler i loven om påligning af indkomst- og formueskat til staten, i almindelighed kaldet ligningsloven. Disse midlertidige bestemmelser findes i lovens §§ 4—8, 10—12 og 16. Vi er i socialdemokratiet enige med den højtærede finansminister i, at de økonomiske forhold, som har begrundet disse bestemmelser, endnu er til stede, og vi kan der-

for anbefale, at bestemmelserne også får gyldighed for ligningsåret 1949—50.

For det andet rummer lovforslaget en ændring i ligningslovens § 5. Bestemmelsen i denne paragraf, som har haft gyldighed for indeværende skatteår, gav en hårdt tiltrængt skattelettelse for alders- og invaliderentemodtagere, kronisk syge og for andre i økonomisk henseende dermed ligestillede fra 65 års alderen. Vi finder det naturligt og rimeligt, at den højtærede finansminister nu efter den sidste forhøjelse af aldersrenten m. v. foreslår, at nedslagsbestemmelsen i § 5 føres å jour, udvides og i nogen grad korrigeres, særlig med hensyn til forsørgerbegrebet. Skattelovens definition af dette begreb er jo ikke helt rationel. I § 5, således som den nu er formuleret, er maksimalindkomstbeløbene forhøjet på alle satser med 1 200 kr. for forsørgere og 1 300 kr. for ikke-forsørgere og nedslagsbeløbene med 800 kr. for de første og 400 kr. for de sidste. Vi anerkender den forbedring, forslaget på dette punkt har fået i det andet høje ting, og anbefaler også denne ændring.

Ifølge lovforslagets § 2 ophæves bestemmelsen i § 14, nr. 1, stk. 3, i statsskatteloven af 10. april 1922. Denne bestemmelse, der angår godsers værdiansættelse ved formueopgørelse, har voldt meget besvær og afstedkommet mange uenigheder og mange klager, idet den gav grundlag for krav om nedsættelse af visse godsers ejendomsskyld med beløb af indtil både 10 og 15 pct. af ejendomsskylden. Det stod sikkert for de fleste skatteråd klart, at det oftest var urimelige krav, men de blev ofte gennemført. Jeg tror, det vil blive hilst med forståelse og lettelse, at denne kilde til ulighed i formueopgørelsen nu forsvinder, og på mit partis vegne anbefaler jeg også denne ændring og hele lovforslaget til hurtig behandling og vedtagelse her i det høje landsting.

Fuglsang: Der er i det andet høje ting foretaget den ændring i det af den højtærede finansminister fremsatte lovforslag, at bestemmelsen i statsskattelovens § 14, nr. 1, stk. 3, ophæves. Jeg har undret mig noget over, at man har foretaget denne ændring. Bestemmelsen har ikke været af særlig betydning indenfor det skatteråd, hvor jeg har været med til at ligne gennem mange år, tværtimod har vi aldrig nogen sinde været udsat for, at den har været benyttet. Derfor kan der naturligvis heller ikke ske noget ved, at den går ud.